

# In memoriam doktor Matti Tarum

23.08.1941–08.05.2017

Maikuu 8. päeva hommikul lahkus teisepoolsusse legendaarne arst dr Matti Tarum.

Talle oli antud elu peaaegu 76 aastat, mille peamine sisu oli arstitöö. See algas 1965. aastal pärast arstiõpinguid Tartu Ülikoolis. Saanud juba ülikoolipäevil Üliõpilaste Teadusliku Ühingu neuroloogiaringi aktiivse liikmena innustust, ongi kogu ta edasine tegevus kulgenud neuroloogia sees või selle vahetus läheduses.

Esimesed kolm tööaastat möödusid dr Matti Tarumil Kallaveres haigla neuroloogina. Järgnes töö Tallinna Vabariiklikus Haiglas (1968–1980) ning alates 1980. aastast Mustamäe haiglas, praeguses Põhja-Eesti Regionaalhaiglas.

Kolleeg Matti Tarum kuulus nende väheste arstide hulka, kes teavad, kuidas elekter, ultraheli ja muud võnked ning lained võivad ja saavad mõjutada inimorganismi. Neid teadmisi jagas ta lahkelt kõigile, kes soovisid. Dr Tarum juhtis haigla füsioteraapia- ja taastusraviosakonda alates 1980. aastast kolmekümne aasta kestel ning tema õlul lasus ka kogu Eestis sellealane koolitustegevus.

Füüsikalises ravis puudub väline efektsus ning dr Tarumi ja tema kolleegide töö viljad jäävad sageli varjatuks ning uhked võiduloorberid teenimata. Rahumeeli leppis ta olukorraga, et tema osaks jäi nende probleemide lahendamine, millega nn akuutmeditsiini tohtrid ei suuda, ei oska või mõnikord ka ei



läbe tegelda. Mees, kes oli ülimalt kannatlik nii suhtlemisel patsientide kui ka kolleegidega, muutus silmanähtavalt närviliseks, kui keegi oli hoolimatu või pealiskaudne. Ju oli muidki asju, mis kippusid vererõhku tõstma, kuid neist märku andmast segas dr Tarumit väarikus ja hea kasvatus.

Tihe suhtlemine neuroloogide ja neurokirurgidega juhtis teda paratamatult närvide ja närvijuurte kahjustuse objektiveerimise ning paranemiseväljavaadete hindamise ja loomulikult ravi korraldamise juurde. Närvikahjustuse diagnoosimist käsitles ta kandidaadiväitekirj, mis valmis igapäevatöö kõrval 1976. aastal.

Need, kes ainult teadsid dr Tarumit ning võisid temas esmapilgul näha veidi jahedat ja reserveeritud väarikat härrasmeest, ei

aimanudki, et ta huvering oli palju laiem, kui tavaliselt arstilt oskaks oodata. Veel tudengina sai temast üks Eesti legendaarsemaid mälu-mängijaid. Nooruses oli ta innukaks matkaja ja tudengilaulude lõputu laulja. Trooja sõja kangelased olid tal kui pereliikmed, kelle tegusid ta hästi tundis. Palju neid inimesi ikka on, kes vabalt orienteeruvad Egiptuse võimukandjate dünastiates ja vaaraode omavahelistes sugulussidemetes. Igapäevatöös puudu jäävale emotsioonile leidis ta aga lisa ulmekirjandusest.

Hoopiski mitte ulmetes hõljudes, vaid tõsise isamaa-armastajana lülitus ta üheksakümnendate lõpul Eesti iseseisvumise protsessi. Ta oli aktiivne ning sõnakas osaline Rahvarinde konsultatiivkomitees. On loomulik, et taastatud Eesti Arstide Liit valis dr Tarumi oma asepresidendiks. Asjaliku eestimeelse mehena oli ta aastaid Tallinna Linnavolikogu liige. Debattides olid kolleeg Tarumi, Tallinna linnavolikogu Isamaa fraktsiooni kauaaegse liidri täpsed, mõnikord ka iroonilised küsimused päris parajat ajupingutust nõudvad. Ometi ei märganud keegi, et ta päriks või väitleks pelgalt nn äratagemise tahtest, nagu seda praeguse Eesti võimumängude juures pahatihti näha võib. Sellega teenis ta nii oma ideekaaslaste kui ka oponentide lugupidamise.

Täname Sind, Matti.

**Kolleegide ja sõprade nimel  
Andres Ellamaa**